

ez. Itt tanulhatjuk meg leginkább a jézusi példát, amely sok szép imádsággal és sok-sok jócselekedettel kíván minket az életben vezetni és holdoggá tenni. Tanuljunk hát tőle, és kövessük őt. Ámen.

VÉR ÉS ÉLET

1Móz 9,3-7; 3Móz 7,25-27.

Hitünk szerint az életet az Isten teremtette - éppen ezért, az élet az Istené. Minden gyilkosság bűn, az öngyilkosság is. Már többezer évvel ezelőtt így hitte az ember. Az emberre vonatkozó első tiltás a tízparancsolatban is ez: "Ne ölj!" (6. parancsolat)

Az életet, mint magát Istent - tisztelni kell. Schweitzer Albert egész élet-szemléletét, magatartását, munkáját az élet tisztelete határozza meg. Úgy veszi kezébe a parányi kis hangyát is, hogy ne hogy bántódás érje - a hat darab lábacska közül egy is le ne szakadjon. Lelkészi és orvosi oklevelet szerez, hogy védelmezhesse az embernek mind a lelkét, mind a testét.

Minden igaz és jóézésű ember tiszteli az életet, legyen az emberi, állati vagy növényi élet. Irtózik a vértől, a gyilkosságtól, a gyilkolástól.

Az Ószövetség több helyen is foglalkozik a vér és élet szentségével, viszonyával. A teremtés történetében Isten az ember számára eledelül csak a növényeket és a gyümölcsöt rendeli. Csupán az özönvíz után rendeli az ember számára eledelül a húst - mindent, ami él és mozog. De megtiltja a húsnak vérral való fogyasztását. Természetesen itt arról van szó, hogy az ember megeheti az állatok húsát, de csakis azután, miután annak „vérét vette”. A tiltás az „élő” állat fogyasztására vonatkozik. Miután Mózes elrendeli az Istennek mutatandó véres áldozatokat, megtiltja az embernek az állatok kövérjének és vérének a fogyasztását, mondván, hogy ezek az Istené és nem az emberé. A kövérjét el kell füstölögtetni az oltáron, a vért pedig rá kell az oltárra hinteni. Az Istennek áldozás általi tisztelése téves út. Oda jut az ember eme tévelygésében, hogy saját gyermekét is megégeti. Erre volna kész Ábrahám is, ha Isten utolsó pillanatban nem állítja meg. Az emberáldozást Mózes is tiltja. (3Móz 18,21) De minden fajta véres áldozatot tilt az 50. Zsolt, valamint Jeremiás próféta. (Jer.7,30-34) Az ember mind inkább és inkább kezdi tisztelni az életet. Bármennyire is ellentmondásos, de az életnek ez a nagy tisztelete vezet a vérbosszú törvényéhez: „Aki ember vérét ontja, annak vérét ember ontja.” (1Móz.9,6) Két tanú, ha valakire rábizonyítja, hogy gyilkos, elegendő ahhoz, hogy az illetőt, a meggyilkolt testvére, rokona megölhesse. Az élet iránti nagy tisztelet vezet oda az Ószövetség íróját, hogy kimondja: „Vért egyáltalán ne egyetek...Ki kell irtani népe közül az olyan embert, aki bármilyen vért eszik.” (3Móz 7,26-27) Nyilvánvaló minden értelmes ember számára, hogy valójában itt nem a vér, hanem az élet szentségéről van szó elsősorban. Jézusnál semmi tiltást nem találunk az étkezésre vonatkozóan. Ami az ember számára eledelül rendeltetett, mindent meg lehet enni, mert „nem az fertőzheti meg az embert, ami a szájon bemegy, hanem az, ami a szájából kijön.” (Mt 15,11)

A vér megevéésének őszövségi tiltása oda vezetett Jehova tanúinál, hogy a vérátömlesztés nagyon sokszor életet mentő orvosi gyakorlását is tagadják. Inkább haljon meg bárki, minthogy vért adjanak neki, mert az is vérevést jelent szerintük. Íme, amikor valaki nem a törvény szellemében, hanem a törvény betűi szerint jár el. Jól mondja az apostol: „A betű megöl, a lélek az, ami megelevenít.” (2Kor 3,6)

Az emberrel kapcsolatos legszentebb szentség az élet. Ezt kell tisztelni és minden veszélytől óvni. Két lényeges kérdésre kell befejezés előtt válaszolnunk: Hol kezdődik az ember élete: a fogantatásnál vagy a születésnél? Máig eldöntetlen kérdés, de a mi válaszunk nem lehet más, mint az, hogy az élet ott kezdődik, ahol az ember élni kezd. A fogantatott ember pedig már néhány nappos korában élni kezd. Ezért a még meg nem született ember is élő ember. A másik kérdés végeredményben az, hogy hol ér véget az ember élete? Mondhatná bárki, hogy a halálnál. De hányan vannak, akik „élő halottak”. Akik betegség vagy előregedés miatt teljes öntudatlanságban fekszenek. Vajon élnek ezek? Kétségtelen, hogy igen. Még ezeknek sem szabad elvenni az életét. Nem pedig azért, mert az élet szent, mert az élet az Istené.

Testvéreim! A vér és élet tekintetében is olvassuk a mi keresztény szent könyvünket szeretettel és értelemmel. Sok szép és értékes tanítást találunk benne. De, amikor kezünkbe vesszük, sohase hiányozzék belőlünk a Biblia iránti szeretet és tisztelet mellett a helyes értékelés és ítéletalkotás feltétele - az értelem, mely minden szavunk és cselekedetünk legfőbb irányítója kell legyen. Ámen.

ISTEN „BARÁTAI”

Ap.Csel 10,34-35

Ma divatos fogalom a demokrácia, egyenlőség. Ennek megvalósítására törekszik hazánkban is az új társadalmi rendszer. Merész vállalkozás, csupán egy-két vonatkozásban valósítható meg.

Péter apostol szavai nagyon világosak, mikor azt mondja, hogy az Isten nem személyválogató, s hogy előtte minden ember kedves, aki őt féli s igazságban él, igazságot cselekszik. Amikor ezeket mondja Péter apostol, Jézus tanításainak szellemében gondolkodik: minden ember Isten gyermeke, s a gyermekek az Atya számára teljesen egyenlők, egyformák.

Sok-sok évvel ezelőtt magam is gyakran hangoztattam ezt az egyenlőséget, s ha ritkábban is, de hangoztatom ma is, bár látom, sok nehézség van ebben a kérdésben. E keresztény eszméről prédikálva, istentisztelet után egyik nagyon értelmes hívem egy alkalommal megjegyezte, hogy, bizony nem vagyunk egyformák. Nézze csak, tiszteletes úr: nem jár mindenki templomba, nem jó el mindenki a közmunkákra, nem is szólva arról, hogy vannak lusták, vannak tolvajok, rosszindulatú emberek. Bizony, nem vagyunk egyformák...Annak ellenére, hogy az Isten előtti egyformaság és egyenlőség nem éppen a felhozott példákra vonatkozik - mégis elgondolkoztató, amit egykori,